

Α'π. Αί Α'ναθυμιάσεις, κ' αὐ Ο'μίχλαι· αὐ Α'ναθυμιάσεις εἰσὶν ἕνας σωρὸς, ἢ μία συνάθροισις Α'τμῶν, ὅπῃ ὑψώνονται κυρίως ἀπὸ νοτερῆς καὶ βαλτώδεις τόπες, τὰς ὁποίας βλέπομεν καλῆτερον ὅταν κλίνη ἢ ἡμέρα, ἢ τὸ πρωῖ, ὅταν αὐταὶ δὲν διασκορπιθῶσιν ἀκόμι, ἀλλ' ἐνωθῶσι μὲ τῆς Α'τμῆς ὅπῃ συγκώνονται ἀπὸ τὰ ὕδατα, ὡς ἀπὸ τῆς Ποταμῆς, ἀπὸ τὰς Λίμνας, κτλ. εἰς τρόπον ὅπῃ γεμίζεσι τὸν Α'έρα ἐν γένει, κ' τὰς ὁποίας ὀνομάζεσι μεγάλας Ο'μίχλας· συχνὰ δὲ ἐγεί-

τῆς ἠλεκτρικῆς, ἣτις γίνεται κατὰ δύο τρόπους, ποτὲ μὲν ὡς ἕνας πάσσαλος ὁ ὁποῖος περιεφερόμενος σφοδρῶς τραβᾷ τὸ ὕδωρ, κ' κάθε ἄλλο τι ὅπῃ εὐρη· ἰχθύας δηλ. βατράχους, σαλαμάνδρας πέτρας, κ' ἔπειτα τὰς ρίπτει εἰς τὴν Γῆν· ποτὲ δὲ ὡσάν ἕνας σύλος πολλὰ χονδρὸς, ὁ ὁποῖος ἔπειτα ρίπτει μίαν δυνατὴν κ' χουτρὴν βροχίην· ἢ πείρα αὐτῆ τῆ τύφωνος γίνεται διὰ τῆς ἠλεκτρικῆς Μηχανῆς ἔτω λάβε δύο στρογγυλὰ σακίδια ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα νὰ εἶναι κολλημένον χρυσαμένον χαρτὶ, φέρετά πλησίον τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο χεθον ἕως δύο δάκτ. ἀπέχοντα· εἰς τρόπον ὅπῃ τὸ ἐπάνω νὰ εἶναι μονῆρες, κ' ρίψον ἐπάνω εἰς τὸ κάτωθεν πολλὰς ραπίδας ὕδατος, σερῆωσον ἔτι εἰς τὸ ἐπάνω σακίδι μίαν μετάλλινον σφαῖραν, ἣτις νὰ ἔρχηται κατ' εὐθείαν ἐπάνω εἰς τὰς ραπίδας τῆ ὕδατος· ἔπειτα ἠλέκτρισον τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ σακιδίου, καὶ θέλεις ἰδῆ τὸ ὕδωρ ὑψόμενον ὡς ἕνας τύφον.